

KISNAĆ (3) *vb impf*

3 sg *praes* kiśnie (3) [w tym zapis: -f- (2)].

Sł stp brak, Cn s.v. kizam, Linde XVIII w. s.v. kisać.

Fermentować; fermentescere Cn (3) : Piwo gdy kiśnie wnet wyrzuci wżytko/ Tákże pijány aż nań pátrzyć brzydko. RejZwierc 218, 62.

Przen: O przepiciu [w czym; bezpodmiotowo] (1) : áno fie wełbie miefza ząwżdy iáko w browárze. Ano ieden zgore od gorącości/ drugi zgnije od drożdzy/ dolewáiąc ząwżdy tey fkorzáney beczki/ w ktorey wftáwicznie kiśnie RejZwierc 61v.

Synonimy cf KISIEĆ.

Formacje współrdzenne cf KISAĆ.

Cf 2. KINIENIE, KINIONY, [KISŁY]

KW